

Υπόθεση T-217/03 R

Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV)

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Ανταγωνισμός — Καταβολή προστίμου — Τραπεζική εγγύηση — *Fumus boni juris* — Επείγον — Στάθμιση των συμφερόντων — Μερική και υπό όρους αναστολή εκτελέσεως»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 2004 . . . II - 243

Περίληψη της διατάξεως

1. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — «*Fumus boni juris*» — Επείγον — Σωρευτικός χαρακτήρας — Στάθμιση του συνόλου των διακυβευομένων συμφερόντων

(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

2. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — «*Fumus boni juris*» — Αρμοδιότητα του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων — Καθορισμός των προϋποθέσεων υπό τις οποίες είναι επιτρεπτό να συνεκτιμηθεί, προς υπολογισμό του ανωτάτου ορίου του προστίμου που επιβάλλεται σε ένωση επιχειρήσεων λόγω παραβιάσεως των κανόνων περί ανταγωνισμού, ο κύκλος εργασιών που πραγματοποιούν τα μέλη της — Αποκλείεται
(Άρθρο 242 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 15 § 2)
 3. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Αναστολή εκτελέσεως της υποχρεώσεως συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋποθέσεως για τη μη άμεση είσπραξη προστίμου — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Εξαιρετικές περιστάσεις
(Άρθρο 242 ΕΚ)
 4. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Αναστολή εκτελέσεως της υποχρεώσεως συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋποθέσεως για τη μη άμεση είσπραξη προστίμου — Προϋποθέσεις — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Ένωση επιχειρήσεων — Συνεκτίμηση της οικονομικής καταστάσεως των μελών της — Προϋπόθεση — Ταύτιση των αντικειμενικών συμφερόντων της ενώσεως με αυτά των μελών της
(Άρθρο 242 ΕΚ)
 5. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Αναστολή εκτελέσεως της υποχρεώσεως συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋποθέσεως για τη μη άμεση είσπραξη προστίμου που επιβλήθηκε για παραβίαση των κανόνων περί ανταγωνισμού — Στάθμιση του συνόλου των διακυβευομένων συμφερόντων
(Άρθρο 242 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)
 6. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Τροποποίηση ή αναστολή — Προϋπόθεση — Μεταβολή των περιστάσεων — Έννοια
(Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 108)
1. Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να διευκρινίζονται τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το ελεῖγον της υποθέσεως καθώς και οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται (*fumus boni juris*). Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, με αποτέλεσμα να απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτελέσεως εφόσον μία απ' αυτές ελλείπει. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, κατά περίπτωση, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων.

(βλ. σκέψη 13)

2. Ο καθορισμός των προϋποθέσεων, υπό τις οποίες είναι επιτρεπτό να συνεκτιμηθεί, προκειμένου περί προστίμου επιβαλλομένου σε ένωση επιχειρήσεων λόγω παραβιάσεως των περί ανταγωνισμού κανόνων και ενόψει εφαρμογής του ανωτάτου ορίου του 10 % κατά το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, ο κύκλος εργασιών που πραγματοποιούν τα μέλη της, πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ενδελεχούς εξέτασής μόνον από τον δικαστή της ουσίας.

(βλ. σκέψη 59)

3. Το αίτημα περί αναστολής εκτελέσεως της υποχρεώσεως συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως, η οποία επιβλήθηκε ως προϋπόθεση για τη μη άμεση είσπραξη του ποσού του προστίμου, μπορεί να γίνει δεκτό μόνον υπό εξαιρετικές περιστάσεις. Πράγματι, η δυνατότητα επιβολής υποχρεώσεως συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως προβλέπεται ρητώς στις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων από τους Κανονισμούς Διαδικασίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου και αποτελεί γενικό και εύλογο τρόπο συμπεριφοράς της Επιτροπής.

Η ύπαρξη τέτοιων εξαιρετικών περιστάσεων μπορεί, καταρχήν, να θεωρηθεί ότι έχει αποδειχθεί όταν ο διάδικος που ζητεί να απαλλαγεί από την υποχρέωση συστάσεως της

αιτούμενης τραπεζικής εγγυήσεως αποδεικνύει ότι του είναι αντικειμενικώς αδύνατο να συστήσει την εν λόγω εγγύηση.

(βλ. σκέψεις 69, 70)

4. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτημα περί αναστολής εκτελέσεως της υποχρεώσεως συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋποθέσεως για τη μη άμεση είσπραξη προστίμου που επιβλήθηκε σε ένωση επιχειρήσεων, πρέπει να εκτιμήσει τη ζημία που υφίσταται η ένωση αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική κατάσταση των μελών της, όταν τα αντικειμενικά συμφέροντα της ενώσεως δεν έχουν αυτοτελή χαρακτήρα σε σχέση με τα συμφέροντα των επιχειρήσεων που έχουν προσχωρήσει σε αυτήν. Προκειμένου να εκτιμηθεί ο βαθμός αυτοτέλειας που παρουσιάζουν τα αντικειμενικά συμφέροντα ενώσεως σε σχέση με αυτά των μελών της, μπορεί να ληφθεί υπόψη η ύπαρξη εσωτερικών κανόνων που παρέχουν στην ένωση τη δυνατότητα να δεσμεύει τα μέλη της. Ωστόσο, η ταύτιση των αντικειμενικών συμφερόντων της ενώσεως με αυτά των μελών της μπορεί να απορρέει από άλλες περιστάσεις, ανεξαρτήτως της υπάρξεως ή της απουσίας τέτοιων κανόνων.

(βλ. σκέψεις 77, 80)

5. Εναπόκειται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, οσάκις καθορίζει τις λεπτομέρειες για την αναστολή εκτέλεσεως της υποχρεώσεως που έχει επιβληθεί σε ένωση επιχειρήσεων να συστήσει τραπεζική εγγύηση ως προϋπόθεση για τη μη άμεση είσπραξη του προστίμου που επιβλήθηκε λόγω παραβιάσεως των κανόνων περί ανταγωνισμού, να σταθμίσει το συμφέρον της ενώσεως να αποτρέψει, σε περίπτωση αδυναμίας της να συστήσει τραπεζική εγγύηση, την άμεση είσπραξη του προστίμου με το δημοσιονομικό συμφέρον της Κοινότητας να μπορεί να εισπράξει το ποσό, καθώς και, γενικότερα, με το δημόσιο συμφέρον που αφορά τη διατήρηση της αποτελεσματικότητας των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού και της αποτρεπτικής ισχύος των προστίμων που επιβάλλει η Επιτροπή.
6. Το άρθρο 108 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου παρέχει στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων τη δυνατότητα να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει ανά πάσα στιγμή τη διάταξη περί ασφαλιστικών μέτρων λόγω μεταβολής των περιστάσεων. Ως «μεταβολή των περιστάσεων» ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων εννοεί, ιδίως, πραγματικά περιστατικά ικανά να τροποποιήσουν την εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων. Επιπλέον, η δυνατότητα αυτή αποτελεί απόρροια του κατ' εξοχήν προσωρινού χαρακτήρα, στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου, των μέτρων που εκδίδει ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων.

(βλ. σκέψη 92)

(βλ. σκέψη 97)